

Sikkerhedsstillelsen kan af voldgiftsretten anvendes til dækning af vederlag og godtgørelse for udlæg, som er fastsat efter § 34, stk. 1, når beløbet er forfaldet til betaling, dvs. i mangel af anden aftale 30 dage efter voldgiftssagens afslutning.

En eventuel overskydende sikkerhed kan af en part anvendes til dækning af et eventuelt regreskrav vedrørende omkostningerne til voldgiftsretten. I mangel af anden aftale kan en eventuel overskydende sikkerhed derimod ikke anvendes til dækning af andre krav, eksempelvis et materielt hovedkrav, som en part har fået medhold i ved voldgiftskendelsen, eller tilkendte (indbyrdes) sagsomkostninger efter § 35, stk. 2. I forbindelse med en tvangsfuldbyrdelse af voldgiftskendelsen, jf. §§ 38 og 39, kan en eventuel overskydende sikkerhed dog naturligvis ligesom anden formue, der tilhører skyldneren, gøres til genstand for udlæg efter retsplejelovens almindelige regler. Er det på udlægstidspunktet uafklaret, om der bliver nogen overskydende sikkerhed, når det eller de sikrede krav er fyldestgjort, kan udlæg foretages med forbehold af tredjemands bedre ret.

Resterer der herefter yderligere sikkerhed, frigives sikkerheden til den, der har stillet den.

Der foreslås ikke regler om sikkerhedsstillelse for parternes indbyrdes sagsomkostninger efter § 35, stk. 2. I mangel af anden aftale kan der således ikke stilles krav om, at en part stiller sikkerhed herfor.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.11 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til kapitel 8

Kapitlet angår tilsidesættelse af danske voldgiftskendelser. Kapitlet indeholder én bestemmelse (§ 37), der udtømmende angiver, hvornår en dansk voldgiftskendelse kan tilsidesættes som ugyldig. Bestemmelsen kan ikke fraviges ved aftale.

Retssag om tilsidesættelse af udenlandske voldgiftskendelser kan ikke anlægges i Danmark. Derimod kan anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske voldgiftskendelser i Danmark i medfør af den foreslåede § 39 nægtes af grunde, der svarer til de foreslåede ugyldighedsgrunde for danske voldgiftskendelser.

Den foreslåede bestemmelse i § 37 angår anlæg af retssag om tilsidesættelse af en voldgiftskendelse som ugyldig. Bestemmelsen hindrer ikke, at parterne aftaler, at en voldgiftskendelse skal kunne appelleres til en anden voldgiftsret.

Til § 37

Bestemmelsen angår tilsidesættelse af danske voldgiftskendelser som ugyldige. Bestemmelsen svarer

indholdsmæssigt til modellovens art. 34. Der er dog tilføjet et stk. 1, 2. pkt., om den stedlige kompetence for en retssag om tilsidesættelse af en voldgiftskendelse og et stk. 6 om virkningen for voldgiftsaftalen af en tilsidesættelse af voldgiftskendelsen.

Det følger af § 1, stk. 1, at bestemmelsen om tilsidesættelse af voldgiftskendelser finder anvendelse, når voldgiften har fundet sted i Danmark. Bestemmelsen gælder således for danske voldgiftskendelser, dvs. voldgiftskendelser, der er afsagt i Danmark. Bestemmelsen gælder både i internationale og nationale voldgiftssager, når blot voldgiften har fundet sted i Danmark.

Det følger af § 4, hvorefter en kompetence for domstolene i relation til voldgift forudsætter en udtrykkelig lovhjemmel, at retssag om tilsidesættelse af udenlandske voldgiftskendelser ikke kan anlægges i Danmark. Derimod kan anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske voldgiftskendelser i Danmark i medfør af den foreslåede § 39 nægtes af grunde, der svarer til de foreslåede ugyldighedsgrunde for danske voldgiftskendelser.

Bestemmelsen kan ikke fraviges ved aftale.

Stk. 1. fastslår, at en voldgiftskendelse kun kan tilsidesættes af domstolene som ugyldig efter reglerne i stk. 2-4. De foreslåede regler herom er således udtømmende. Det kan i den forbindelse særligt fremhæves, at domstolene ikke kan foretage en materiel revision af voldgiftskendelsen. Domstolene kan således ikke tilsidesætte en voldgiftskendelse under henvisning til, at voldgiftsretten har anvendt retsreglerne forkert eller har fejlbedømt sagens faktiske omstændigheder. Fra dette såkaldte materielle revisionsforbud må dog undtages de ekstraordinære tilfælde, hvor der foreligger så overordentlig graverende fejl fra voldgiftsrettens side, at voldgiftskendelsen er åbenbart uforenelig med landets retsorden (ordre public), jf. stk. 2, nr. 2, litra b.

Retssag om tilsidesættelse af en voldgiftskendelse anlægges mod den anden part i voldgiftssagen og behandles efter retsplejelovens almindelige regler om behandlingen af civile søgsmål. Der skal også betales retsafgift efter reglerne om retsafgift af civile søgsmål.

Stk. 1, 1. pkt., indebærer, at retssag om tilsidesættelse af en dansk voldgiftskendelse altid kan anlægges i Danmark, uanset om der ville være værneting i Danmark for en retssag om den tvist, voldgiftskendelsen har afgjort. 2. pkt. indeholder en regel om den stedlige kompetence i de tilfælde, hvor der ikke efter dansk lovgivning i øvrigt er værneting for en sag om tilsidesættelse af en voldgiftskendelse. 2. pkt. bestemmer, at sagen i denne situation anlægges ved sagsøgerens hjemting eller, hvis sagsøgeren ikke har hjemting i